

วรรณกรรมดั้งเดิมในบริบทสังคมปัจจุบัน

เนื้อหากระบวนวิชา
1. ความสำคัญของการอ่าน

เนื้อหากระบวนวิชา
2. เรื่องเล่าอันเก่าแก่
- เพลงกล่อมเด็กและเพลงการละเล่น
- นิทานคำสอน
- นิทานพื้นบ้าน
- ตำนาน
- เทพปกรณัม

การสื่อสาร

2. สื่อสารกันเอง

- แสดงอารมณ์ความรัก ความผูกพันระหว่างกัน
เพลงกล่อมเด็ก

การสื่อสาร

3. ควบคุมสังคม ส่งสอนศีลธรรม

นิทานคำสอน : นิทานอีสป, นิทานชาดก

การสื่อสาร

4. ตอบสนองความฝัน / จินตนาการ

นิทานพื้นบ้าน

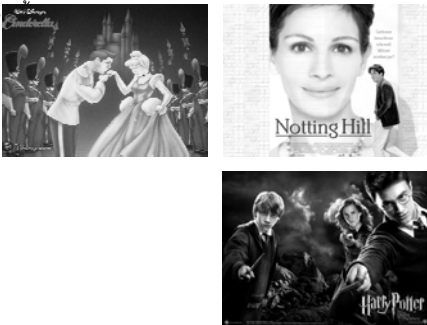
การสื่อสาร

5. อธิบายปรากฏการณ์ ที่มาที่ไปของเรา / ธรรมชาติ / การเกิดปรากฏการณ์ธรรมชาติต่าง ๆ
ตำนาน เทพปกรณัม

เนื้อหากระบวนวิชา

- 3. วรรณกรรมดั้งเดิมในบริบทสังคมปัจจุบัน
 - เรื่องเก่าเล่าใหม่-เพลงกล่อมเด็กฯ
 - เรื่องเก่าเล่าใหม่-นิทานคำสอน
 - เรื่องเก่าเล่าใหม่-นิทานพื้นบ้าน
 - เรื่องเก่าเล่าใหม่-เทพปกรณัม

- เทพปกรณัม

3.1 เรื่องเก่าเล่าใหม่ - เพลงกล่อมเด็กและเพลงการละเล่น

ตะลือกต็อกเด็ก
โดย รักชิตา
รางวัลหนังสือดีเด่น

การใช้เพลงกล่อมเด็กและการละเล่นมาเล่าใหม่ / เขียนใหม่
โดย รักชิตา

เพลงกล่อมเด็กและการละเล่น กับ ความทรงจำวัยเยาว์

เนื้อหา (content) จังหวะ ทำนอง
เนื้อร้อง (lyric)

รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส

ประสาทสัมผัสทั้งห้า

เนื้อหา (content)

- กิจกรรมในชีวิตประจำวัน
- ไปโรงเรียน (วาดรูป เขียนหนังสือ)
- อยู่บ้าน
- วึ่งเล่น
- เก็บดอกไม้
- กินข้าว

ข้อห้ามต่างๆ ที่ผู้ใหญ่มักใช้กับเด็ก

บทลงโทษ → กระบวนการเติบโต มีกฎเกณฑ์ ข้อห้าม
การบังคับ - การต้องเข้าไปอยู่ในกรอบ

คำนิยาม การได้รับคำชม / ได้รางวัล (เรียนเก่ง)

เขียน ก. กา ๕ หน้า ครูว่าเก่ง
ได้รูปดาว ๓ ดวง...นิดเดียวเอง
อยากเรียนให้เก่งจะได้หัดเขียนดาว
(นำไปสู่ความรู้สึกแข่งขัน)

ความหวาดกลัว / ความโดดเดี่ยว

เธอเป็นเด็กนะ
ตัวฉันจะเป็นผู้ใหญ่
เราจะไปเที่ยวกันไกลๆ
ฉันเป็นผู้ใหญ่คงไม่หลงทาง

ความเปราะบาง / อันตรายของชีวิต

- การหลงทาง
- อุบัติเหตุ

เอ๊ะ นี่เรากำลังมาหรือ
มองไปเจอแต่ก้อนหิน

ความหวาดกลัว / ความโดดเดี่ยว

- ไปโรงเรียน ร้องไห้ พ่อแม่ลืมมารับ
- เล่นกับเพื่อน ถูกดูว่า เช่น เด็ดดอกไม้

การผสมผสานเรื่องเด็กกับประสบการณ์ของชีวิตผู้ใหญ่

งานเลี้ยง...ตอนเย็น
เด็ก ๆ เล่นซ่อนหา
ผู้ใหญ่เล่นซ่อนหน้าตา
อย่างไร้หนุ่กว่ากันเอย

ประเด็นประสบการณ์ผู้ใหญ่ที่แทรกอยู่

- การแข่งขัน (เล่นกับการขึ้นบันได)
- การหน้าไหว้หลังหลอกไม่จริงจัง (เล่นซ่อนหา)
- การทำลาย
- สภาพชีวิตของคนจน (คนงาน)
- โรคภัยไข้เจ็บ (ชีวิตยากจน) - “พัดโบก”

ฯลฯ

โงกเงกเอ๋ย น้ำท่วมเมฆ กระจายลอยคอ หมาหางงอกคอคอ ...โงกเงก เอ๋ย...น้ำท่วมเมฆ พระจันทร์ลอยวน ดวงดาวซุกซ่อนหล่นน้ำหล่นท่า	กระจายตีลังกา โลกหมุนช้า...ช้า เด็กๆ กวดวิชาเข้า ป. เตรียม โงกเงกเอ๋ย น้ำท่วมทุ่ง กระจายตีทุ่ง ผักบุ้งร้องเพลง
---	--

แม่เงเอ๋ย กินน้ำบ่อไหน กินน้ำบ่อใด มีแต่บ่อน้ำโยก แม่เงไปกินน้ำสระโบกขรณี	แม่เงเอ๋ย กินน้ำบ่อไหน กินน้ำบ่อหิน ลูกลงไม่กล้ากิน กลัวหินจะบาดตัว
แม่เงเอ๋ย กินน้ำบ่อไหน กินน้ำบ่อทราย แม่เงตื่นสาย น้ำขี้ม่อทราย...ละลายลงทะเล	แม่เงเอ๋ย กินน้ำบ่อไหน กินน้ำบ่ออะไร แม่เงจะกินน้ำใจ ไปกินบ่อไหน...ดีเอ๋ย...

<p>สอนลูกอย่ากินข้าวหก หัวอกแม่โศสพจะหมองหน้า ร้องให้เป็นสายน่าน้ำคร่ำมันัก กินอิ่มแล้วให้รู้จักวันทา</p>	<p>เพียงข้าวซ้อมมือสีไม่ขาว ครอบครัวกินข้าวกันพร้อมหน้า กับข้าวมีเพียงผักปลา พ่อแม่หามาเมื่อกลางวัน</p>
---	---

<p>ฝันเที่ยว...ฝันกิน...ฝันมีนัด ฝันรู้ดี...ฝันผจญภัย...ฝันผี ฝันเก่า...เอามาแลกใหม่...วันนี้ แถมกลิ้งสตรอเบอร์รี่...๒๔ คิน</p>	<p>ขายฝัน สำหรับฝัน ฝันกลางวัน ฝันตอนตื่น ฝันดี ไซมิแค่กลางคืน ขายฝันตอนตื่น ขายฝันใฝ่ดี</p>
---	--

รูปแบบของบทกวี

1. กลอนสุภาพที่ไม่ค่อยเคร่งจำนวนคำ

รูปแบบของบทกวี

2. กลอนที่มีสัมผัสอย่างหลวมๆ

รูปแบบของบทกวี

3. กลอนที่ไม่ร้อยสัมผัสระหว่างบท
จบอยู่ภายในบทเท่านั้น แต่พยายามจะให้คำคล้องกัน

ห้องฟ้า...สีฟ้า
นกบินไปมา...ฟ้าสดใส
หลากสีนานา...เพลินตาเพลินใจห้องฟ้าดูสดใส...สดสวย

ห้องฟ้าสีฟ้า
ลูกโป่งลอยมา...ฟ้าสดใส
ส้ม แดง เหลือง ชมพู ดูเพลินใจ
ห้องฟ้าช่างสดใส...สดสวย

รูปแบบของบทกวี

4. เลียนแบบเพลงประกอบการละเล่นเดิม
แต่อาจมีการสร้างสรรค์เพิ่มเข้ามาด้วย

รูปแบบของบทกวี

พยายามขึ้นต้นวรรคแรกคล้ายๆ กัน ล้อกัน
คนเอ๋ย
คนหนอ
คนเอ๋ย
คนหนอ
คนเอ๋ย

รูปแบบของบทกวี

เขียนเป็นกลอนเปล่า
ภาพเขียนดอกไม้

รูปแบบของบทกวี

พยายามให้มีโครงสร้าง 5 บรรทัด
ลงท้ายด้วยคำถาม

รูปแบบของบทกวี

การใช้คำสั้นๆ
ง่ายๆ กระชับ
แต่งงดงาม
ประณีตในการสรุคำ

พ่อค้า...เร่ขายผืน
ชายแลคคืนวันอันเจียบเหงา
ชายแลคความทุกข์ใจวัยเยาว์
ชายแลคความเศร้าเฆลาขลาด
ความผืนเฮินๆ จำ
ไม่ต้องไปซื้อหากันถึงตลาด
หัวใจเฉา...ความรักเก่าๆ ซาดๆ
เก็บกวาดเอามาแลกผืนดี

ผืนเที่ยว...ผืนกิน...ผืนมีนัด
ผืนจรด...ผืนผจญภัย...ผืนผี
ผืนเก่า...เอามาแลกใหม่...วันนี้
แถมกลืนสตอเบอร์รี่...๒๔ คิน

ขายผืน สำหรับผืน
ผืนกลางวัน ผืนตอนตื่น
ผืนดี ไซ้แค่กลางคืน
ขายผืนตอนตื่น ขายผืนไผ่ดี

<p>ชโมย ...ความหวาน จากน้ำตาล น้ำตาล... จะยังเป็นน้ำตาลอยู่อีกหรือ</p> <p>ชโมย ...แสงระยิบระยับ จากฟากฟ้า ดวงดาว... จะยังเป็นดวงดาวอยู่หรือ</p>	<p>ชโมย ...เสียงกริ่งของเกลียวคลีน จากห้วงน้ำกว้าง ทะเล... จะยังเป็นทะเลอยู่หรือไร</p> <p>ชโมย ...อิสรภาพ เสียงหัวเราะ และโลกแห่งวัยเยาว์ จากเด็ก ๆ เจ้าตัวเล็ก จะยังเป็นเด็กอยู่ไหมหนอ</p>
---	---

ภาพเขียนดอกไม้
งดงามและอ่อนหวานอยู่ในกรอบ
สวยและทรงค่าทางศิลปะ
ชื่นชมก็เพียงด้วยสายตาและจิตใจ
ภาคภูมิใจเมื่อได้ครอบครอง
เด็กน้อย...มือไม้สกปรก
หยุดไว้...อย่าได้เอื้อมมือไปสัมผัส
เธอจะทำให้ความงามของดอกไม้ลดน้อยลง

“ห้ามเด็ดดอกไม้”
สายตาทุกคนมองเห็น แต่อ่านไม่ออก
เด็ดมาทอยกองดอกไม้
เด็กๆ กับดอกไม้สนุกกันใหญ่
ผู้ชายตัวโตเดินมาช่วยดอกไม้ไปจากมือเด็กๆ
คิดว่ากลัวและไล่ไปตามระเบียบ
ดอกไม้ที่นี้คงจะมีน้อย
สมองเล็กๆ พยายามคิดขณะเดินออกจากสวนสาธารณะ

<p>คนเอย</p> <p>ยามเมื่อเปล่งเสียงหัวเราะ ดวงตาพลันหรือ มองเห็นโลกแคบๆ ที่เต็มไปด้วยความรื่นรมย์</p> <p>คนหนอ</p> <p>ยามเมื่อน้ำตารินหลัง ดวงตาพลันหรือ มองเห็นโลกแคบ ที่มีแต่ความโศกเศร้า</p>	<p>คนเอย</p> <p>ยามเมื่อเป็นสุข หัวใจพองโต ปานว่าจะแตก</p> <p>คนหนอ</p> <p>ยามเมื่อเป็นทุกข์ หัวใจราวถูกบีบ ประหนึ่งว่าจะแหลกสลาย</p> <p>คนเอย</p> <p>เสียงหัวเราะ...หยงน้ำตา ความสุข...ความทุกข์ คนเข้าด้วยกัน...เอย</p>
--	---

<p>พัดเอยพัดโบก</p> <p>ทุกข์โศกโรคภัยอย่ากรายใกล้ พัดเอยพัดโบกให้เลยพันไป ที่รุ่มร่าอ้อใจให้บรรเทา</p> <p>โบกเอยโบกระบัด ที่ซอซัดพัดไปให้ไกลเจ้า พัดขวัญที่ลอยไปให้มาเนา พัดโบกแต่เบาๆ พอเจ้าหลับตานอน</p>	<p>โบกเอย โบกโบย</p> <p>เฉื่อยชื่อยสายลมเอนอ่อน พัดโบก แต่เบาๆ ทุเลาร้อน พักเกิดพักผ่อนหย่อนกายใจ</p> <p>โบกเอย โบกรวี</p> <p>คนดี ตื่นอีกที่ให้แจ่มใส สายลมเจ้าเอ๋ยรำเพยไป โอบอ้อมถนอมใจเจ้าไว้เอย</p>
--	---
